

"vriendschap"

Mieke de geit knabbelde tevreden aan het gras. Naast haar stond Bart de bok een beetje te bokken. Hij had de smoor in. Altijd maar dat gras en nu en dan een madelief, paarde- of boterbloem en dan natuurlijk het groente afval van de bezoekers. Van de mensen had hij gehoord wat dáár allemaal op tafel kwam en dan was zijn deel toch wel een beetje karig. Hij wilde óók wel eens een koud buffet, stel je voor met verse bleekselderij, knapperige slablaadjes, asperges, mmmmmmm hij kwijlde er haast van. "Zit je weer van goedgegedekte tafels te dromen?", smakte Mieke met volle mond...

"Ach", antwoordde Bart, "waarom krijgen alleen mensen dat? Vind je dat ze dat verdienen? Moet je kijken hoe ze zich verder gedragen. Eigenlijk zouden ze allemaal op water en brood moeten!"

"Tja", gaf Mieke toe, "als je het zó stelt, maar verdienen is één en krijgen is twee en geiten en bokken krijgen nu eenmaal geen koude buffetten. Je kunt beter een hapje van dit heerlijke malse gras komen nemen en die muizenissen uit je hoofd zetten. Beter een tevreden bok in het gras dan een ongelukkig mens achter een afgeladen buffet. Overvloed brengt niet altijd geluk, weet je. Het gaat om de kleine dingen in het leven: hier en daar een lekkere boterbloem in het gras of een sappige paardebloem. Hier staat er net eentje, die is voor jou..." Ontroerd door dit gebaar pakte Bart voorzichtig met zijn lippen de malse paardebloem uit het gras. Er ging toch niets boven vriendschap bedacht hij. Daar kon geen koud buffet tegenop.

© februari 2008, Alida, BasicPublishing.nl